

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/50/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200485
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu P., t. č. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, priečinok 42/VD, Želiezovce, proti žalovanému Mestu Kysucké Nové Mesto, so sídlom Mestského úradu Námestie Slobody 94, Kysucké Nové Mesto, IČO: XXX XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (oznámenia) a postupu žalovaného č. 1196/2012 zo 16. apríla 2012, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. augusta 2012, č. k. 21S/66/2012-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/66/2012-17 zo dňa 22. augusta 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), pretože žalobca napriek poučeniu súdu nepreukázal zvolenie si advokáta ani to, že by mal sám právnické vzdelanie.

O náhrade trov konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ňu právo (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov v zmysle § 205 ods. 1 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, § 205 ods. 2 písm. b/ OSP a f/ OSP, pričom namietal, že súd konal v rozpore s petitom žaloby a § 41 ods. 1 OSP, keď žalobu podriadil pod druhú hlavu piatej časti OSP, ale táto mala byť v súlade s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 220/11, II. ÚS 4/2011 a III. ÚS 172/2010 v obdobných veciach podriadená správne pod piatu časť štvrtú a piatu hlavu OSP ako nezákonný zásah (postup), pretože napadnutý prípis (oznámenie) nie je žiadnym rozhodnutím, v dôsledku čoho by sa nemohlo aplikovať ustanovenie § 250a OSP.

Podľa žalobcu mu nerešpektovaním žalobného petitu v celom doslovnom znení bola odňatá možnosť konať vo verejnom procese pred súdom a bolo mu odňaté procesné právo na kvalifikovane odôvodnené meritorne rozhodnutie (rozsudok) v zmysle § 250t OSP a § 250v OSP bezdôvodným zastavením v rozpore s § 1 a nasl. OSP a čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podaním došlým Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 03. októbra 2012 žalobca doplnil svoje odvolanie o námietku odňatia možnosti konať pred súdom s tým, že v rozpore s OSP mu súd ex officio neustanovil opatrovníka advokáta alebo iný subjekt s právnickým vzdelaním. Keďže nie je schopný sa sám obhajovať, zrozumiteľne vyjadrovať v právnickom jazyku, mal súd inštitútom opatrovníka a/alebo tlmočníka žalobcovi ustanoviť právne vzdelaného opatrovníka či tlmočníka neobmedzujúc právo žalobcu na súd a prístup k nemu.

Žiadal preto odvolací súd pribrať podľa § 18 a § 29 OSP do konania tlmočníka advokáta a ustanoviť mu v zmysle § 29 ods. 1, 2 a 6 OSP opatrovníka advokáta, inak ombudsmanku, GP SR, MS SR.

Tiež žiadal pripustiť vo veci dovolanie proti celému rozhodnutiu pre procesné otázky zásadného právneho významu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení na odvolanie považoval postup krajského súdu i jeho rozhodnutie za správne majúce za to, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a nemá oporu v právnych predpisoch. Žiadal preto napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že žalobca podal dňa 26. apríla 2012 na Okresný súd v Žiline proti prednostovi Mestského úradu Kysucké Nové Mesto, Mestskému úradu Kysucké Nové Mesto a Mestu Kysucké Nové Mesto žalobu domáhajúc sa podľa § 250t OSP uloženia povinnosti žalovaným v konaní č. 1196/2012 riadne konať, podľa § 250v OSP zakázania pokračovať v ich nečinnosti a podľa § 250v ods. 8 v spojení s § 25j ods. 1 a ods. 3 písm. a/, b/, d/ a e/ OSP zrušenia v celom rozsahu upovedomenia (oznámenia) žalovaných č. 1196/2012 zo 16. apríla 2012 a vrátenia im vecí na ďalšie konanie; zároveň žiadal náhradu trov konania. K žalobe pripojil list zo 16. apríla 2012 zn. 1196/2012 podpísaný prednostom Mestského úradu Kysucké Nové Mesto, obsahujúcim poučenie pre žalobcu ohľadom jeho žiadosti o odhlásenie sa z trvalého pobytu, prihlásenia sa k trvalému alebo prechodnému pobytu. Okresný súd Žilina uznesením, č. k. 27S/1/2012-9 z 11. mája 2012 postúpil vek Krajskému súdu v Žiline, ktorý správne posúdiac obsah žaloby podľa jej obsahu výzvou zo 16. júla 2012 poučil žalobcu v súlade s §250a OSP povinné zastúpenie advokátom a vyzval ho, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy predložil plnú moc pre advokáta, ktorý ho bude v konaní zastupovať a zároveň ho podľa § 30 OSP poučilo možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu. Taktiež ho poučil o možnosti zastavenia konania (§ 250d ods. 3 OSP) v prípade, že výzvu súdu nesplní.

Žalobca výzvu súdu osobne prevzal dňa 20. júla 2012, avšak na ňu nijako nereagoval.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Povinné právne zastúpenie sa vyžaduje aj v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (§ 250v ods. 8 OSP) i v konaní proti nečinnosti správneho orgánu (§ 250t ods. 8 OSP), hoci podľa povahy vecí v konaní proti nečinnosti súd povinné právne zastúpenie v niektorých prípadoch striktne nevyžaduje.

Nakoľko súd každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu bez ohľadu, ako je označené (§ 41 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a konanie podľa § 250t OSP a podľa § 250v OSP má voči

konaniu podľa § 247 a nasl. OSP subsidiárnu povahu a nakoľko z podania žalobcu nesporne vyplýva, že sa domáha aj zrušenia listu, ktorý pripojil k žalobe, krajský súd správne posúdil podanie žalobcu podľa jeho povahy a podľa jeho obsahu ako žalobu podľa § 249 OSP a ďalej v konaní postupoval podľa druhej hlavy piatej časti OSP a správne konanie zastavil, keď žalobca nereagoval na jeho výzvu o zvolení si právneho zástupcu alebo o podaní si žiadosti o jeho ustanovenie. Žalobcovi pritom nič nebránilo v tom, aby na výzvu súdu reagoval, prípadne vzhľadom na jeho situáciu požiadal o predĺženie lehoty.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dôvody napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pričom nemožno ponechať bez povšimnutia, že ani skutočnosť, že predmetný list, ktorý žalobca pripojil k žalobe a ktorého zrušenia sa domáha nie spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, pretože ide iba o list obsahujúci poučenie o tom, ako má žalobca o veci jeho žiadosti ďalej postupovať, a preto ním nejde o rozhodnutie, ktoré vy žalobcu ukracovalo na jeho právach.

Na žiadosť žalobcu o ustanovenie opatrovníka nebolo možné prihliadnuť, pretože nemá oporu v príslušných ustanoveniach OSP (§ 29 OSP).

Na žalobcove námietky si Najvyšší súd Slovenskej republiky dovoľuje dať do pozornosti, že žalobca vedie, resp. viedol na Najvyššom súde Slovenskej republiky od r. 2009 doteraz celkom 126 konaní, z toho 122 prevažne zjavne bezúspešných konaní v správnom súdnictve. V týchto konaniach bol žalobca sústavne poučovaný aj o jeho právach i o náležitostiach podaní včítane možnosti podania žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu.

Takto potom nemožno hovoriť o ukrátení práv žalobcu, ale skôr o zneužívaní práva na súdnu a inú právnu ochranu z jeho strany.

Napriek tomu, vzhľadom na obsah odvolania žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné, aby krajský súd pred doručením tohto uznesenia vylúčil žalobcove „návrhy“, ktorými sa domáha rozhodnutia podľa § 250t OSP a § 250v OSP (body 1. a 2. žaloby), na samostatné konania a o nich osobitne rozhodol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a ani mu zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.